

Vergebliche sowjetische Anstürme bei Saporoschje und Kiew

Sowjetangriffe unter hohen feindlichen Panzerverlusten zerschlagen — Heftige deutsche Gegenangriffe bei Gomel und am Pripjet — Örtliche alliierte Angriffe in Süditalien blutig abgewiesen

Aus dem Führerhauptquartier, 13. Okt. DNB: Das Oberkommando der Wehrmacht gibt bekannt:

Am Dnepr griff der Feind gestern den ganzen Tag über den Brückenkopf Saporoschje und unsere Stellungen im Abschnitt südöstlich Kiew mit starken Kräften an. In schweren Kämpfen wurden die Angriffe zerschlagen und dabei 137 Panzer abgeschossen. Örtliche Einbrüche sind abgewiesen.

An der Pripjet-Mündung und südlich Gomel eroberten Panzertruppen und Grenadiere in schwungvollen Gegenangriffen mehrere, in den Vortagen verlorengegangene Ortschaften zurück.

Nördlich Gomel und westlich Smolensk unternahm die Sowjets mit zusammengefassten Kräften neue Durchbruchversuche. In erbittertem Ringen erzielten

unsere Truppen dort wieder einen vollen Abwehrerfolg.

Von der übrigen Ostfront, besonders aus den Abschnitten nördlich des Asowschen Meeres und südwestlich der Weichsel, wird lebhaftere örtliche Kampf-tätigkeit gemeldet.

Am 11. und 12. Oktober schossen Jäger u. Flakartillerie an der Ostfront 142 Sowjetflugzeuge ab. Sechs eigene Flugzeuge werden vermisst.

Mehrere örtliche Angriffe britisch-nordamerikanischer Kräfte im Volturno-Tal und in Südpenninien wurden unter hohen blutigen Verlusten des Feindes abgewiesen.

Im Mittelmeerraum bombardierte die Luftwaffe mit gutem Erfolge einen feindlichen Inselstützpunkt und führte einen wirkungsvollen Nachtangriff gegen Hafen und Flugplatz von Ajaccio.

ATTACCHI SOVIETICI PRESSO SAPOROSCIE E KIEW RESPINTI

Dal Quartier generale del Führer, 13 ottobre 1943. Il Comando Supremo tedesco comunica:

Sul Dnepr il nemico ieri durante tutto il giorno con ingenti forze lanciava attacchi sulla testa di ponte presso Saporosce nonchè sulle nostre posizioni nel settore a sudest di Kiew. In duri combattimenti gli attacchi sono stati respinti causando la perdita di 137 carri armati. Breccie locali furono assestategiate.

Alla foce del Pripjet ed a sud di Gomel le truppe corazzate e granatieri, sferrando contrattacchi pieni di slancio, hanno riconquistato parecchie località perdute nei giorni precedenti.

A nord di Gomel ed ad ovest di Smolensk i sovietici tentavano nuovamente, impegnando forze concentrate, di rompere il fronte. Nel corso di accanita lotta le nostre truppe ottennero colà di nuovo pieno successo difensivo.

Dal rimanente fronte orientale, specialmente dai settori al nord del Mar d'Azov e a sud-ovest di Velikije Luki si segnalano più vivace attività combattiva locale.

Nel giorno 11 e 12 ottobre i caccia e l'artiglieria controaerea sul fronte orientale hanno abbattuto 142 velivoli sovietici. Mancano sei propri apparecchi.

Al fronte d'Italia meridionale ieri aumento in modo rilevante l'attività d'artiglieria da ambo le parti.

Parecchi attacchi locali di forze britanniche e nordamericane nella valle di Volturno e nell'Appennino meridionale sono stati respinti con gravi e sanguinose perdite del nemico.

Nel Mediterraneo la Luftwaffe ha bombardato con buon successo una base insulare nemica ed intrapreso un attacco notturno con pieno effetto contro il porto e l'aeroporto di Ajaccio.

Jalovi sovjetski naskoki pri Zaporožju in Kijevu

Sovjetski napadi ob hudih izgubah sovražnih oklepnikov odbiti — Krepki nemški protinapadi pri Gomelu in ob Pripjetu — Krajevni zavezniški napadi v južni Italiji krvavo zavrnjeni

Führerjev glavni stan, 13. okt. DNB. Vrhovno poveljstvo oboroženih sil javlja: Na Dnepru je napadal večeraj sovražnik ves dan z močnimi silami mostišče Zaporožje in naše položaje na odseku jugovzhodno od Kijeva. V hudih bojih so bili napadi razbiti in pri tem je bilo uničenih 137 oklepnikov. Krajevni vdori so zajezen.

Ob kalvu Pripjeta in južno od Gomela so v zanosnih protinapadih ponovno osvojile oklepne čete in grenadirji v zadnjih dnevih izgubljene kraje.

Severno od Gomela in zahodno od Smolenska so začeli Sovjeti s strnje-

nimi silami nove polzke za vtor. V ogorčenem boju so tu dosegli naše čete ponovno popoln obramben uspeh.

Z ostalega vzhodnega bojišča javljajo posebno z odsekov severno od Azovskega morja in jugovzhodno od Velikih Lukov živahne krajevne boje.

11. in 12. oktobra so sestrelili lovci in protiletalsko topništvo na vzhodnem bojišču 142 sovjetskih letal. Pogrešamo šest lastnih letal.

Na južnitalijanskem bojišču je bilo večeraj občutno ojačeno obojestransko topniško delovanje.

Več krajevnih napadov angleško-ameriških sil v dolini Volturna in v južnih Apeninih je bilo z visokimi krvavimi izgubami za sovražnika zavrnjenih.

Na Sredozemlju je letalstvo bombardiralo z dobrim uspehom neko sovražno otoško oporišče in izvedlo uspešen nočni napad na pristanišče in letališče mesta Ajaccio.

Anglija noče žrtvovati svoje mornarice za Ameriko

Stockholm, 14. okt. DNB. Na konferenci v Quebecu je moral Churchill na zahtevo predsednika Roosevelta obljubiti vso pomoč Anglije za boj proti Japoncem na Tihem morju. To pomeni, da bo morala Anglija Amerikancem dati svojo, do sedaj tako skrbno varovano mornarico in jo uporabljati na obširnih področjih Tihga morja. Churchillovo obljubo so v Angliji sprejeli s precej različnimi občutki, ker Angliji že od nekdaj trdijo, da je glavna naloga angleških pomorskih sil obramba domačega otoka.

V nekem komentarju londonske poročevalske službe skušajo opravičiti zadrževanje velikega dela angleškega ladjevja v evropskih vodah z obstojem nemške vojne mornarice in poudarjajo, da je velika vojaška sposobnost nemških vojnih ladij kriva, da je že sam obstanek nemške mornarice učinkovita pomoč Japoncem, ker onemogoča Angliji, da bi premestila večino svojega brodogradila na Tihomorje. Ta ugotovitve je politično zelo pomembna, ker kaže trden sklep Anglije, da se s svojimi vojnimi ladjami ne bo žrtvovala za koristi Združenih držav na Tihem morju.

Načrt za povojno ureditev denarstva — brez Rusije

Lizbona, 14. okt. DNB. Londonski list »Financial News« poroča, da so sklenili razpušiti odbor, ki je imel nalogo izdelati načrt za enotno ureditev denarnih vprašanj po vojni, in sicer zaradi odklonilnega stališča Sovjetske zveze. Namesto tega bodo zaradi odsotnosti Rusije izdelali le načrt, ki bo veljal za Veliko Britanijo in Združene države. Izdelali ga bodo do vseh podrobnosti. Ko bo načrt gotov, bodo povabili ostale zavezničke, da izrazijo svoje soglasje ali pa predlagajo spremembe. Tako so namesto enotnega načrta za ureditev denarnih vprašanj vsa sveta nastal načrt, ki bo izdelan strogo v slogu angleškega in ameriškega stremeljenja po gospodarski nadvladi.

Narodne škodljivce čaka smrt

Narodne škodljivce kaznujejo v Nemčiji najstrožje. Če pa so, zadene krivice najstrožje kazen. Pred dnevi so bili obsojeni prav zaradi take krivde naslednji z Gorenjskega: Peter Popovič, premožen žagar in mlinar pri Sv. Križu zaradi neupravičene nakupa in prodaje več tisoč oblačilnih nakaznic po pretiranih cenah na smrt, da je uradnica Melita Elsbergerjeva iz Kranja na dosmrtno ječo, ker je zlorabila svojo službo in si nedopustno prisvojila oblačilne karte. Obsojenih je bilo tudi nekaj drugih oseb zaradi veriženja z moko. Popoviču je oblast zaplenila vse premoženje.

Pokrajinska uprava sporoča

Nabiralno akcije za domobranca smejo izvrševati samo osebe, pooblašene s posebnimi pooblastili, ki nosijo podpis gosp. šefa pokrajinske uprave.

Vesti 14. oktobra

V nekem kinu v Čileju je eksplodirala bomba, ko so kazali ameriški posmehljivi film »V veliki fašistični Španiji«. Nastala je huda škoda, med gledalci, pa velika zmeda.

Japonski bombniki so v luk Lunga na otoku Guadalcanaru potopili 3 zasilne prevozne ladje, vodna letala pa so napadla sovražna torpedovca v zalivu Kuon na Novi Gvineji ter jo potopila.

Če ne bomo znižali vojnih izdatkov, bo ameriški državni dolg tako velik kot dolgov vsa ostalega sveta skupaj, je dejal senator Allan Ellender dopisniku lista »Stockholms Tidningen«. Senator zahteva, naj bi Amerika v zameno za blago zahtevala oporišča in surovine.

Državni podtajnik za italijansko letalstvo je preko rimskega radia pozval vse častnike in moštvo, naj sodelujejo pri ustanovitvi novega italijanskega letalstva. Generalni tajnik fašistične republikanske stranke je napovedal, da se bo ašča skupščina zastopnikov nove fašistične stranke, v kateri bodo zastopniki vseh ljudskih slojev.

Pri neki slovesnosti madridskega vsenčiljskega general Franco v pomembnem govoru poudaril, da je špansko dijaštvo v državljanski vojni doprineslo največje žrtve.

Angleška in ameriška letala so spet kršila švicarsko nevtiralnost. Uradno poročilo pravi, da so 12. oktobra ob 14.35 letala sovražna letala med krajema Arbon in Altenheim.

Matere padlih angleških vojakov so ustanovile posebno zvezo, da bi si lažje izvojevale primerne pokojnine.

Glavna vprašanja iz sedanjega gospodarsko-političnega boja na svetu

Berlin, 9. septembra. n. Ministrski ravnatelj dr. Hunke je pred gospodarskim odelkom nemške akademije govoril o glavnih vprašanjih sedanjega gospodarsko-političnega boja. Uničenje gospodarskih dobrin, pomanjkanje milijonov ljudi za izdelavo in zlasti krivo, ki jih zahteva vojna, najbolj vznemirajo gospodarstvenike vseh narodov. S stališča naroda, ki se bori za svoj življenjski prostor in za svoje življenjske pravice, pomeni pomanjkanje delovnih sil toliko, kakor če so milijoni ljudi več let brezposelni. Nemške narodno gospodarstvo je samo zaradi brezposelnosti pred letom 1938 izgubilo nad sto milijard mark. Ta izguba je bila cena za gospodarsko spoznanje, da je narod vedno toliko bogat, kolikor si sam z delom ustvari. Nemški vojni dolgovi so gospodarsko prav tako cena za spoznanje, da bodo bodoči rodovi v miru delali, kajti največja izguba za narod je, ako nima sredstev za obrambo.

Za vojno gospodarstvo je odločujoče spoznanje, da ne nudijo neoporečne slike o vojni moči absolutne izdelovalne sile, ki se med seboj borijo, ampak proste izdelovalne sile, ki so lahko praktično postavljene pod orožje ali v izdelavo orožja. V tem pogledu pa se da nemški vojni potencial še znatno zvišati. Možnost na zmago je v prenem razmerju z narodovo pripravljenostjo in sposobnostjo za gospodarske omejitve.

Pogled na sedanjo vojno kaže, da se po vsem svetu oglašajo vprašanja, ki jih je

Nemčija pred leti prva začela reševati. Kdor spremeni sovražnikovo zakonodajo, njegove prenosovalne načrte, govore odličnih osebnosti ali programe političnih strank, se ne more otresti vtisa, da sredi vojne, ko vojaška in politična zmaga še ni odločena, ni več nikakega dvoma o zmaki novih idej na področju gospodarske in socialne politike. Povsod po svetu se bavijo z vprašanjem, kako porazdeliti narodne in mednarodne dobrine, in stremijo po prehodu iz sveta načrtnega pomanjkanja v svet naravnega blagostanja.

Se močnejši je razvoj na področju socialne ureditve. Iz razmišljanj o zaposlenosti po vojni se da spoznati, da je ravno brezposelnost v povojni dobi tisto vprašanje, ki najbolj tli v dušah delavcev in vojakov vseh dežel; njihovi voditelji so prisiljeni dajati jim zadovoljiva zagotovila, gospodarski krogi pa se morajo resno baviti s tem vprašanjem. Kakšno koli rešitev si predstavljajo, vedno se morajo posluževati gesel in izkušenj, da krepijo moralno moč lastnih narodov in si pridobivajo simpatije drugih narodov. Tozadevne nemške misli imajo izhodišče v politično dirigiranem gospodarstvu. Iz tega izhaja nujna zahteva po doslednem izvajanju pravice do dela ob istočasnem upoštevanju gospodarskih nujnosti ter evropskih vprašanj. Tudi v zvezi z evropskimi vprašanji zasleduje gospodarska politika en sam cilj — zagotovitev in zvišanje življenjske ravni s pomočjo lastnih sil in skupnega dela.

»Moje srečanje z rdečo vojsko«

Nova knjiga o življenju in razmerah v Sovjetski Rusiji

Pred kratkim je v finski prestolnici Helsinkiju izšla v švedskem jeziku nova knjiga, ki se bavi z življenjem in razmerami v Sovjetski Rusiji, in sicer na čisto svojevrsten način. Knjigo je napisala Letta Rudnicka Jaroszynska, ki je zdaj švedska državljanka, po rodu pa je na pol Poljakinja, na pol pa Švedinja. Takrat, ko je rdeča vojska vdrila v vzhodno Poljsko, se je pisateljica omenjene nove knjige mudila s hčerko na svojem posestvu na vzhodnem Poljskem. Njen načrt, da bi zbežala, se ji ni več posrečil. Ker je pripadala izobraženemu sloju ljudstva, je bila v še večji nevarnosti kakor drugi, ko je prišla pod rusko oblast. Vse tisto, kar je doživela, dokler je bila še pod oblastjo navadnih vojakov, je bilo še znosno, zakaj videti jim je bilo, da so to sami zapeljanci. Čeprav so bili precej neizobraženi, so bili še kolikor toliko sloveski. Položaj pa se je zanj temeljito spremenil, ko je prišla v roke GPU.

Nad vse dramatično popisuje pisateljica svoj beg, na katerem jo je pot slednjiš privedla v Lwow, ter svoje bivanje v tem mestu. A Lwow je ostala nekaj mesecev. Boljševiška oblast je tu čedalje huje pri-

tiskala, in nesrečni begunci so morali pretrpeti nepopisno gorje. V Lwovu, kjer so pred zasledbo vlade še kolikor toliko urejene razmere, se je rdeča strahovlada kmalu stopnjevala do neznočnosti ne samo proti domačinom, temveč tudi proti tujcem, ki so sprito tega skušali na vsak način pobegniti iz tega mesta kam drugam. Pisateljica popisuje tudi veliko lakoto in sitsko, delovanje »brehbožnikov«, preganjanja in odpeljanje ljudi ter druge nešete grozote, ki jih je sama doživela.

Knjiga ima naslov »Mit möte med Röda Armén«, kar bi se po slovensko reklo: »Moje srečanje z rdečo vojsko«.

(Kärntner Zeitung.)

Bivši notranji minister donsko republike Vladimir Sapkin, ki zdaj živi v Argentini, je v svojem poročilu o cerkvenih razmerah v Sovjetski zvezi zapisal, da je priznanje pravoslavne cerkve samo burka; ki se hudo norčuje iz najsvetejših svetinj.

London bo ostal uradni sedež sovjetskega poslanika pri evropskih begunskih vladah.

Angleški načrti za posvet zavezniških zunanjih ministrov v Moskvi

Bern, 14. oktobra. DNB. Člana komisije za Sredozemlje, sovjetski zastopnik Aleksander Višinski in Edwin Wilson iz Združenih držav, sta po posebnem Reuterjevem poročilu priselila v Almir. Pričakujejo, da bo tja prišel vsak čas tudi Višinskega štab, ki šteje trideset ljudi, Reuter sam poudarja, da je tolikšno število sovjetskih zastopnikov dokaz, kakšno važnost v Moskvi pripisujejo omenjeni komisiji, ki je bila ustanovljena na predlog iz Moskve. Ko se bo ameriški poslanik v Severni Afriki Harold Mac Millan vrnil iz Londona, na bi se začela pripravljati dela.

Vao pozornost zasluži dejstvo, da angleška poročevalska agencija sodi, da vse dotlej, dokler ne bo prišlo do konference treh zavezničkov, ne bodo povedali ničesar določnejšega glede sredozemske komisije. Iz te pripombe se kaj lahko povzame, da Anglija hoče to vprašanje postaviti na spored moskovskih razprav, da bi tako javno preprečila, da bi bili zunanji ministri v Moskvi glede bistvenih vprašanj, ki jih ima sredozemska komisija nalogo razmotriti, postavljeni pred gotova dejstva.

V takojšnjih političnih krogih pripominjajo k angleškemu mnenju glede tega, kdaj se bo moskovska konferenca začela in o čem bo razpravljala, naslednje: Konferenca naj bi se začela 17. oktobra in bi trajala najmanj do konca tega meseca. Bo po večini političnega značaja. Udeležili se je bodo tudi general sir Hastings Ismay in nekaj drugih častnikov, ker vojska vprašanja pri političnih razpravah med vojno tudi igrajo važno vlogo. Priprave za poznejši sestanek med Rooseveltom, Churchillom in Stalinom naj bi se brez ozira na to, kakor se bo končala konferenca treh zunanjih ministrov, nadaljevala. Med temi tremi vladami je bilo do sedaj enotno soglasje, po katerem vprašanje o omejitvi ureditvi Evrope ne bo rešeno po načelu vplivnih področij, temveč po načelu enake odgovornosti Anglije, Združenih držav in Sovjetske Rusije. Po sodbi teh pristojnih krogov v Londonu bi to utegnili biti načrti, ki jih Anglija misli uresničiti na moskovski konferenci.

Tehtni dokazi ameriške krivde v tej vojni

Berlin, 11. oktobra n. Ko je Francija meseca junija 1940 doživela svoj polom, so bile Združene ameriške države na videz še povsem nevtralne. Uveljavljeni niti še ni bil zakon o posojanju in najemanju, celo predloga zanj še ni bilo. Vsako pošiljko vojnega blaga v Anglijo je bilo treba plačati v zlatu in valutah. V teoriji je celo Nemčija še vedno imela pravico, kupovati orožje v Združenih državah. Roosevelt uradno ni hotel pokazati niti najmanjše vneme za rešitev Francije. Da pa so dolarski mogotci le spletakarili v Vichyju, pa je bilo medtem mogoče dokazati iz marsikakšne listine. Z vso gotovostjo pa se to da povzeti iz novih diplomatskih listin Washingtona.

Malo pred sklenitvijo premirja je prejel ameriški veleposlanik, ki je bil tedaj že na begu, v Bordeauxu brzojavko od ameriškega zunanjega ministra, da mora brez odloga storiti vse, da ne bi francoska mornarica prišla Nemcem v roke. Če pa bi se to le zgodilo, Združene ameriške države ne bi nikdar več dovolile, da bi francoski imperij spet vstal.

Toda kaj je Roosevelt sploh imel dovoljevati ali prepovedovati? Ali ni bil mar kot nevtralna sila izven vojne, kakor tudi načrtov za sklepanje premirja in miru? Ne od njega, temveč od Nemčije in slednjici od izjeda nemško-angleške vojne je bilo odvisno, kako in v kakšnem obsegu naj bi Francoski imperij spet vstal.

Umestnost, s katero se je Washington vmešal v vojno, pa kaže, kako zelo se je Roosevelt čutil odgovornega za vojno in kako je od vsega začetka nameraval voditi potek vojne iz somraka. Konec oktobra istega leta so tedanjemu francoskemu veleposlaniku znova izročili spomenico, v kateri je Roosevelt spet svaril pred izročitvijo francoskega brodogradila Nemcem. Francoska mornarica pa

je tedaj navedla v obrambo, da je bila po angleških vojnih ladjah napadena. V Washingtonu so se tedaj ball, da se ne bi protiangleška čustva mnogih Francozov zaostila in skušali so Vichy nekoliko potolažiti. Grožnje so se ponovile: Nobene vojne ladje ne smete izročiti Nemcem, Nemcem ne smete prav nič pomagati v njihovi vojni proti Angliji — če pa tega nečete, je francosko kolonialno cesarstvo za večno izgubljeno.

Ni pa bilo pri tem toliko odločilno, kar je dejal Roosevelt, odločilno je bilo to, da je Vichy spomenico vzel na znanje.

Za Vichy, za francosko vlado in francosko diplomacijo je bila vlagi Roosevelta kot organizatorja in bujskeca na vojno proti Nemčiji nekaj samo po sebi umevnega. Na podlagi večletnihkušenj bi se bili v Vichyju lahko spomnili, da je Roosevelt Francijo izdal, a nobenemu Francozu ni prišlo na misel, da bi se Rooseveltu in njegovim stalnim grožnjam postavil po robu. Saj so vendar vedeli, kakšno vlogo je igral od leta 1934 dalje, zlasti pa še po Münchenskih razgovorih leta 1938.

V Washingtonu so mislili, da bod z objavo novih listin lahko odstavili Petaina in Laval, a mr. Hull ni pomislil na to, da je zagrešil odločilno napako, ko je predložil dokazila za večno ameriško vmeševalno politiko. Pa ne samo to, grožnje, ki so jih v Vichyju navzile vsemu še vedno jemali resno, so bile dokaz, da so med anglo-ameriškima silama že tedaj Združene države imele vodilno vlogo.

Iz preprostosti, ki je razvidna iz novih ameriških dokazilnih listin, se najbolje vidi, kdo je kriv sedanjo vojno. Mr. Hull svojem gospodarju najbrž ni storil prevelike usluge, ko je začel objavljati te dokazilne listine.

Ameriško nezadovoljstvo nad Angleži

Stockholm, 13. okt. DNB. Skupina ameriških senatorjev je obiskala vse zunanje postojanke ameriške vojske. O vtihih to komisije so razpravljali na tajni seji. Kakor je zvedel washingtonski dopisnik »News Chronicle«, je bilo na seji največ govora o tem, da se morajo Zedinjene države proti Angliji uveljaviti in misliti posebno na lastne koristi. V skrajnem primeru morajo Zedinjene države postati celo imperialistične, ker jih bo sicer Anglija pogazila. Senatorji so se tudi pritožili proti angleški poročevalski službi, ki se je med vojno razširila po vsem svetu, in proti angleški poročevalski politiki. Angleška poročevalska služba omalovažuje ameriške vojne uspehe, dočim uspehe angleških čet povdiguje v ne-

bo. Anglija tudi čisto »mlačno« spremlja vojno proti Japoncem in ne pošilja svoje velike armade iz Indije v boj. Velike gmetne in politične koristi pa ima Anglija od vseh ameriških dobav. Tako prevzema razdeljevanje velikanskih ameriških dobav na Srednjem vzhodu, toda zamlčuje ameriško poreklo blaga in si s tem ustvarja veliko prijeteljev na ameriški račun. Zlasti nemogoče pa se senatorjem zdi, da bi morale Zedinjene države po koncu vojne vrniti letalska oporišča, katera so naredile z ogromnimi stroški. V svojem poročilu zahtevajo, naj izroči Rusija Amerikancem oporišča, s katerih bodo lahko bombardirali Japonsko.

Komunistična sodba o letošnjih sovjetskih »uspehih«

Zeneva, 14. okt. DNB. Angleško komunistično glasilo »Daily Worker« graja v nekem poročilu svojega vojaškega dopisnika zadnji Churchillov govor, češ da ni dovolj slavil »uspehov« rdeče armade. Znano pa je, nadaljuje list, da je v Angliji in Ameriki vse polno vojaških opazovalcev, ki verjamejo nemškim uradnim izjavam, da

se ves nemški umik razvija popolnoma po načrtu. Res moramo priznati, da je število nemških vojakov, ki so jih ujeli Sovjeti, neverjetno majhno in da so Nemci med vsem svojim umikom samo enkrat prišli z res veliko ofenzivo. Nemško vojaško poveljstvo še vedno razpolaga z obširnimi prostorom za vojne nastope. Nasprotno pa je rdeča armada zaradi ogorčene nemške obrambe imela hude izgube v ljudeh in blagu, dočim niso bili Nemci niti enkrat pogranj v beg.

V znamenju »vlačuge«

»Domoljub« prinaša v zadnji številki korenit sestavek, ki ga v celoti ponatiskujemo. Takole pravi:

Zalostno dobo smo preživljali zadnji dve leti in pol, ko smo morali biti priče, kako se vojaka Badoglijevih vojščakov pri nas vede. Pameten slovenski mož je zadnjič v pogovoru z znancem dejal, da je ta doba najbolj žalostna v slovenski zgodovini. Ko ga je znanec vprašal, zakaj, je mož odgovoril:

»Zato, ker so ves ta čas pri nas prav za prav vladale navadne vlačuge!«

In s tem je zadel žebelj na glavo. Ko smo gledali, kako se ta vojaka Badoglijevih ljudi pripravljala na tiste sloveče »ofenzive« zoper komuniste, smo se nazadnje že navadili gledati, da so komunisti že davno naprej vedeli, kdaj, kje in kako bo ta vojaka prešla v ofenzivo. Takoj opočetka so ti poveljniki pošiljali svoje vojake na deželo zoper komuniste na ta način, da so požigali slovenske vasi in potem junaško postrelili tiste, ki niso hoteli s komunisti v hribe. Da bi bil kdo za komunisti šel v hrib, na to nihče se pomislil ni. Saj je bilo dovolj, če so postrelili zaradi komunističnih zločinov nekaj nedolžnih slovenskih ljudi. V tem pogledu so se zlasti odlikovali slovit »kraljevi grenadirji«. Ze takrat se je marsikomu med Slovenci začelo dozdevati, da utegne to biti zgolj dogovorjena igra. Tako so ti »borci« zoper komunizem prav za prav ljudi siloma pošiljali v hribe h komunistom, kjer so bili bolj varni kakor pa doma, kjer jim je grozil na eni strani komunist, na drugi pa takle grenadir s strelom iz puške.

Moramo reči, da se je kasneje kazala neka volja, da bi se vse popravilo. Toda odločne volje ni bilo ne med mostvom ne med častniki. Zgodilo se je, da so se med

člani boljših italijanskih enot norčevali iz takega vojskovanja in da je nekdo na Notranjskem nek karabinjer dejal slovenskim ljudem: »Ko bi bili partizani kokiši, bi jih grenadirji že davno pospravili.« S tem je mož povedal kruto resnico, da so ti vojščaki na svojem lovu za partizani lovili le kmečke kokiši in jih v svojih blagah nosili domov, kjer so jih jedli. To ve vsa naša Dolenska in Notranjska. Ko so nekdo — bilo je to tam pod Snežnikom — spet naredili lov na komuniste, je s svojo četo prišel najprej v vas starejši častnik, ki je bil pošten in plemenit mož. Ta je najprej pozval vse gospodinjke, naj brž zapro svoje kokiši, ker za njim prihaja vojska, ki je kokišim močno nevarna. In res so se istega popoldneva izgubile vse kokiši, ki niso bile zaklenjene. Zvečer se je potem vojska s kurami vred vrnila domov in uživala doma plen svojega pohoda.

Ker si je pa nazadnje ljudstvo samo začelo pomagati, bi vse to se ne bila nobena posebna nesreča. Pač pa je bilo nesreča nekaj drugega. Po Ljubljani in po deželi se je dolgočasilo več divizij vojske, ki je stala tu v »varstvo« dežele zoper komunizem, ki pa ga v resnici ni znala, ni mogla in ni hotela zatreti, čeprav je komunistov bilo le malo. Pač pa so se ti dolgočaseni vojščaki toliko bolj vrgli na lov za čenskim krili.

Kokoši in vlačuge! To je poslej postalo geslo te od lenobe zdemoralizirane vojske. Takih badoglijevskih vojščakov vlačuge je bilo v Ljubljani in po podeželskih gnezdih več kot dovolj. Te vlačuge pa so v resnici spretno komunistično orodje, ki je od vojaka do častnika izvahalo vse, kar so komunisti hoteli. Še več! Niso sporečale komunistom le tega, kaj ta vojska namerjara, marveč so tudi same izrekle svoje želje, ki so jim jih komunisti v usta položili. Kajpada tega niso delale vlačuge navadnih vojakov, marveč vlačuge iz salonov, kamor so prihajali višji častniki. Tako so potem komunistični ali lahko dobivali dovoljenja za potovanje, medtem ko navaden pošten človek nikamor ni mogel. Kakor je bilo s potovanji, tako je bilo s drugimi uradnimi zadevami, v katerih so odločale gosposke komunistične vlačuge. Če je bilo treba kakoga velikega komunističnega rešiti iz zapora, ga je rešila — vlačuga.

Ko so naposled pod silo razmer moral priznati vaše strah, ki naj bi vasi branilo komunističnih razbojnikov, so jim sicer dali orožje, vendar najslabše vrste. In vsaka vez med njimi je bila prepovedana. Nazadnje pa so tem stražam dočela onemogočiti vsakršno zasledovanje komunistov. Niti patrolji niso smeli več pošiljati za komunisti, ki so potem neovirano lahko s silo rekrutirali poštene slovenske ljudi v svoje vrste. Tako se je s pomočjo vlačug že takrat pripravljala tista grda in sramotna izdaja nad slovenskim narodom, ko je Badoglijev kokašar komunistom dal vse orožje, tanke in topove zoper slovenski narod.

To je bila zares najbolj sramotna in žalostna doba v naši zgodovini!

Kupujte eno najlepših knjig svetovno znane pisatelja Henry Bordeauxa

»Raymonda«

Dobite jo po vseh knjigarnah in trafikah. Naročite se na »Slovenca« knjižnico, ki vam bo v svojem tretjem letniku nudila izbrane knjige iz književnosti 15 narodov. Ne odlašajte, ampak se takoj naročite na to najboljšo slovensko družinsko zbirko knjiž!

S Spod. Stajerskega

Nesreče v celjskem okrožju. Zaradi nepredvidnosti se je sprožila puška Jožefa Hribnika iz Polzele in si je prestrelil pljuča in srce. V obupnem stanju so ga prepeljali v okrajno bolnišnico. — Pri košnji je padel na koso 37 letni Janez Kolar in se je porazil po levi prsni strani in po roki. — 19 letni Janez Fadin in Jeli, se je peljal z vozom. Nenadoma so se mu splašili konji in je prišel pod voz. Dobil je težke poškodbe po glavi in si zvil desno roko. — 40 letnemu Emanuelu Greci je pri mlitvi žita mlatišnica zmečkala stegno.

27.000 mark poverjenih. Blagajničar Otmar Gugus iz Grada je poveril pri svoji trdki v Judenburg 27.000 RM in izgubil neznanom. S tem denarjem poskusa kupovati dragocenosti.

V Mariboru je po dolgi bolezni umrla Leopoldina Heričeva.

V Brezicah so komunistični zločinci ubili Lojzeta Kozince.

Vinko Belčič:

Na vinski straži

»Zdaj mi je jasno, od kod je bila tista Metina lepota pri dvajsetih letih,« je bolj sebi ko onim rekel Dominik. »Jelična dekleta so vsa jako lepa. Lepota se v njih razvete, kot bi slutila, kako ji je le kratka doba odmerjena in kako se mora torej v najslabši podobi razodeti, dokler se sije sonce življenja.«

Nato je umolknil in tudi oni trije so molčali. Sanjavi polnočni veter je vel preko zidanice, šepetal na podstrešju in se bahjal proti kostanjevju. Med stenami je ležala bledikasta tema, zrak je bil prepoln dišav po sladkem novem vinu.

»Tako, da,« je po premolku spregovoril Janez. »Ostali je vdovec s troje dece. Ti pa si svoj gospod, Lahko Boga zahvališ, da tisti popoldan nisi prišel na Lokve.«

»Ona nagla ljubezen, ki sem jo septembra večera zažutil do Mele in sem mislil, da me bo zadošila, mi je danes čisto jasna,« je rekel Dominik. »Po vsem, kar sem bil tisto leto doživel, me je morala zajeti kratka in močna pljušt. Kot ste videli, sem se pošteno streznil. Osramočenost je bila meni večkrat najboljša šola. No, in po trgatvi sem se vrnil v Ljubljano. Spet sem se zagrizel v knjige in kmalu po svečnici sem se znašel pred istimi tremi gospodi. Sédal sem na stol in zasrbljeno

Nakazilo bencina in petroleja

Pokrajinski gospodarski svet razglasa, da se podaljšuje veljavnost nakazila za nabavo bencina, ki jih je izdal za mesec september, za mesec oktober in morejo vsi obrtniki, ki so tako bone prejeli, pri drogerijah, ki so naznačene v nakazilih, najkasneje do 23. oktobra nakazani bencin dvigniti. Po 23. oktobru veljavnost vseh izdanih nakazil zapade. Nakazila se v oktobru ne morejo dvigniti. Glede dodelitve bencina za november bodo interesi obveščeni, čim dosepejo potrebne zaloge bencina.

Petrolej za obrtništvo bo nakazoval Pokrajinski gospodarski svet za mesec oktober na podlagi revidiranih seznamov obrtnikov ter imajo dvigniti bone v sobi 12 obrtniki po posameznih strokah v naslednjem vrstnem redu:

18. oktobra mizarji, 19. oktobra alikarji, urarji, graverji in pasarji, 20. oktobra kleparji, mehaniki in ključavničarji, 21. oktobra knjigovezi, torbarji, elektrotehnik in steklarji.

Interesi se naprošajo, da se točno držijo prednjega vrstnega reda.

Preko turističnega travnika se je napotil po stezi med njivami in zelenimi mejami, dokler ni ob ovinku obstal ter ganjen gledal za htijskim Vrhom skrito htijsko vas...

Na strmim bregu stoji stara, stara cerkev svetega Petra in Pavla; okrog nje je več metrov visoko taborno obzidje iz turških časov, za njim pa je okrog cerkve tih vasica mrtvih Hünjčanov iz dvanajstih vasi. Dvanajst pohorskih vasi in tri planinske cerkve; župna svetega Petra in Pavla ter podružnični svetega Urha na Podvrhu in svetih Treh kraljev pod Velikim vrhom.

»Trije vrhovi, tri cerkve dvanajstih vasi:« je ginjen spoznal stari pastir.

In stari gradiški pastir je z očmi poljubljaj svoje rojstno vasico, ki je štala vsa takšna, kot je bila nekoč...

Sivordež avstli in temnomodre slamnate strehe lesenih koč se barvajo z zelenimi drevesi; s tresoč roko je obiskal hišo z vrtovi, Dvorščakov, Matijekovo, Stefanovo, Kumrovo, Babčovo, Klemenovo, Mežnarjevo, Krznarjevo, Cesarjevo, Pristovnikovo, Organizstvo in Bobnarjevo. Z visoke Planje pa se vedno pihla hladen vetrič čez vrhove smrek, borov in macesnov.

Trudno se je zganil in stopal proti vasi:

»Vse je še po starem; tudi htijski potok še vedno žene mlina in žago ter nato izginja pod kamnitim mostom.«

Z mosta je stopil po vaški cesti.

Gorenšek Franc.

Domobrarska koračnica

Mi slovenski smo vojaki,
do neba kipi naš glas,
strumni naši so koraki,
kljuje nas usodni čas.

Kaj nam mar je smrt,
le da je sovrag naš strli
za slovensko domačijo...

Za slovensko domačijo
vodi nas ljubezen v boj,
bratje naši te trpijo,
v boj za nje mi vsi tako!

Na plan, na plan, na plan,
bratje, naš bo velik dan!
Za slovensko domačijo...

Domovina, mati mila,
glej, srce gori, plamti,
črna manj se zdi gomila,
le da svobodna si ti!

Tvoja sveta tla
vneto branimo jih zlat
Za slovensko domačijo...

Naše vrste so jaklene,
Kdor ni z nami, je zgubljen!
Skupaj bratje, misli eno,
narod je slovenski klen!
Bruten že je meč;
kljuje glas grmeč, vaboč:
Za slovensko domačijo...

Z nami so vasi in polja,
z nami je slovenski rod;
vsi smo eno, v vseh je volja,
čuva nas neboški avdi!
Vsemogočni Bog,
varuj težkih nas nadlog!
Za slovensko domačijo...

Našo zemljo pordečila
je slovenska, bratska kri;
maščevanja je prosila —
maščevalci smo zdej mi!
Kaj nam mar je smrt,
le da je sovrag naš strli
Za slovensko domačijo...

Na vrhuncu gobje sezone

Ljubljana, 14. oktobra.

Na semenišču tudi letos spet omarica z raznovrstnimi gobami poučuje gospodinjke, katere gobe naj kupujejo in kakšnih naj se boje. Toda živliski trg nam pa nikakor ne pove, da je letos gobja letina tako bogata, kakršne še ni bilo mogoče že nad 10 let. Resnično že stari gobarji še niso videli toliko raznovrstnih gob v naših okoliških gozdovih že dolga leta v takih množinah kot letošnjo jesen. Po gozdnih obronkih n. pr. ob Podutiku skoraj ne najdeš kvadratnega metra brez gob. Pa še skoraj vse so užitne od žlahtnega jurčka do manj vrednih kravjač in peščen. Zares dolga je vrsta tega živobarvanega drobiža. Poleg kravjač je letos največ maslenk, ki so prav dobre gobe, čebularjev, turkov, peščen, rumenih in rjavih ječkov, visokih poljarjev itd. Zato so pa naši gozdovi to stran in onstran bloka kar živi gobarjev. Vsi imajo polne košare ter že kar objestno izbirajo boljše blago. Z večino pa to niso morda gobji športniki, temveč preudarni, zaslužka potrebni ljudje.

Na našem trgu so užitni gobani ali jurčki skoraj redka prikazen, čeprav jih premožnejši meščani vsak dan pokupijo na stotine kilogramov, seveda od verižnikov po nesramno visokih cenah. Zato so na tržnem prostoru vrste le skromne košare kravjač, rumenih griv, maslenk, turkov, rumenih ječkov, čemljevev in čebularjev. V kratkem se bodo pojavile še množine rjavih ječkov ali ernic, možkov ali kozjih parkeljev, ki jim v Ljubljani napačno pravijo »črni mavrovi«, užitnih sirovk, navadnih štorov in nazadnje mraznice ali sivke, ki jih naše gospodinjke cenijo prav visoko.

Če pomislimo, da pred vojnimi leti povprečni nabiralci in kupci niso poznali več kot pet do šest vrst gob, je gotovo razveselje napredek, ki ga je mestni tržni urad s poukom in razstavo dosegel, da sedaj po kuhinjah porabimo še prav dolgo vrsto užitnih gob.

Nabiralec gob pa posebno priporočamo:

Ne prevrnite in nerazbijte pri nabiranju vsake gobe, ki se vam zdi strupena, neuzitna ali sumljiva. Pomislite, da marsikomu pohodite skromno kosilo, ki tiste vaše »sumljive« gobe visoko ceni.

Prodajalci in prodajalec gob pa naročamo: Ne prodajajte prestarih, črvivih in mehkih gob! Polnih košar ne puščajte čez noč naloženih v gobani, ker se gobe vna mejo in pokvarijo. Razložite vse narazen v hladnem in enačnem prostoru, zjutraj jih pa znova naložite rahlo v košaro. Nosite, nalagajte in razlagajte gobje blago varno, ker je nežno in občutljivo.

205 lepih slik

krasi zgodovinski roman

»IVANHOE«

ki je izšel v založbi ured. »Slovenca« Velja: broširan 35 lir, v polplatno vezan 45 lir, v celo platno vezan 80 lir. Knjigo dobite v veži Ljudske tiskarne in v vseh knjigarnah.

Naroča se v uredništvu »Slovenca«.

Gospodinjam pa svetujemo:

Ne kupujte mehkih, prestarih, pomečanih in črvivih gob — pa tudi prodajalci takih slabih gob ne bodo več nosili na trg. Gobe pripravite še isti dan. Za večerjo gobje jedi niso priporočljive, ker so z večino težje prebavljive. Ne pritožujte se na težave v želodcu, če go niste pravilno pripravili ali morda pojedli ostanke gobje jedi, pregrete prihodnji dan.

Kadar ste v dvomih in potrebujete nasveta, oglasite se večniku pri omarici z gobami na trgu, kjer ga vsak dan najdete med 8. in 9. uro.

Izšla je druga knjiga

poljudnoznanstvene zbirke »SVET«

»LADJE«

Knjiga je prirejena po znameniti Wan Loonovl knjigi »O ladjah in še po nekaterih drugih tovrstnih delih. Prvega novembra bosta izšli dve poljudnoznanstveni knjigi hkrati, in sicer Carnegleva »Kako si pridobim prijatelje« ter novo izvirno, za Slovence pomembno delo dr. Fr. Kotnika »Slovenske starostvostnosti«.

Naročite se na »SVET«! Naročnike bomo sprejemali le do 1. nov. t. l.

Dve, tri iz lokalne kronike

Na Jegličevi cesti se je večerj okoli 18 primerila huda tramvajska nesreča. Neka Ivanka Svetličeva, starejša ženska, katere osebnost podatki niso znani, je šla po Jegličevi cesti ter jo je hotela prečkati. Prišla pa je pod tramvaj. Ženska je bila hudo poškodovana in je nezvestna obležala na cesti. Od Smartinske ceste je takrat privozil reševalni avto, ki je peljal neko bolnico v splošno bolnišnico. Avto so ustavili in naprosili reševalce, da je avto vzletel s seboj poškodovanko. Ko je avto privozil v bolnišnico, je dežurni zdravnik ugotovil, da je povozena že mrtva. Prepeljali so jo nato na Zale. Ženska je nekaj minut poprej zapustila splošno bolnišnico, kjer se je zdravila.

Snoči okoli 6 je neznan človek nenadoma zahrblil napadel v sukrarni stanujočega Ernesta Zeleznika in ga z nožem udaril po glavi. Udarec je bil silen, da se je napadeni zgrudil na tla. Zeleznik je bil prepeljan v bolnišnico.

Na šivilski trg so večerj dopoldne po posredovanju Prevoda pripeljali 4 velike vozove lepih in debelih zeljnatih glav iz posavske okolice pri D. M. v Polju. Nekaj zeljnatih glav so zložili v leseno mestno lopo, druge pa so zaželi na mestu prodajati v poljubni množini. Glave je prodajal zastopnik sindikata trgovcev s sadjem in deželmiti priredki. Na debelo so bile glave po 1,20 lire kilogram, na drobno po 1,50 lire. Poprej so nekatere prekupevalke zahtevale za glavo po 3 lire za kg. Zeljnate glave so iz lope prodajali tudi popoldne. Gospodinjke so hitele kupovat glave. Nekatere so jih vzele po 20 in še več, druge manj, da so se preskrbele za domačo potrebo.

Tudi kmetje bodo prodajali na trgu zelje. V dopolnitve večeršnjega članka o preskrbi Ljubljane z zeljem smo izvedli, da bodo tudi nadalje kmetje sami poleg zeljarjev prodajali na trgu zelje in repo.

Z Gorenjskega

K plebiscitum svečanostim so v soboto prispeili v Celovec med drugimi: minister Alfred Rosenberg s pribojnicami in svojimi štabom, višji skupinski vodja SS Heismeyer, skupinski vodja motoriziranih oddelkov Krüger z Dunaja, generalni delovni vodja Lukesch in štabna višja voditeljica gđ. Sabukoseberg iz Grada, višji vodja Rogalski iz strankine pisarne v Berlinu ter še vrsta drugih.

Stroge kazni za črnoborilance. Kazenska zbornica za zasedena področja Koroškega in Kranjskega je po večdnevni razpravi obsodila 21 oseb, ki so se pregrešili zoper predpise o prehrani. Peter Popovič, premožen lastnik žage in mlina pri Sv. Križu, je nakupil več tisoč točk oblačilnih nakazil, tkanine, usnje in moko, kar je potem razprodal po pretranih cenah. Kot ljudski škodljivci je bil obsojen na smrt, Melita Engelbergerjeva, nameščenska gospodarskega urada v Kranju, ki je kradla oblačilne nakazilce za Popoviča, je obsojena na došmrtno ječo. Nadalje so zaradi podobnih pregrešk, vendar v manjšem obsegu, obsojeni Franc Šober, trgovec iz Pristave, na 10 let ječe in 10.000 mark globe, Franc Debelak, mlinar iz Škofje Loke, na 8 let ječe in 10.000 mark globe, Franc Rotter, trgovec iz Trilca, na 6 let ječe in 5000 mark globe, ostali obsojenici pa so bili obsojeni na zapor in manjše globe. Petru Popoviču je bilo zaplenjeno vse premoženje.

Ljubljana

Koledar

Cetrtek, 14. vinotoka: Kalist I. papež in mučenec; Fortunata, devica in mučenica; Burhard, škof.

Petek, 15. vinotoka: Terezija Velika, devica in opatica; Avreljia, devica; Bruno, škof in mučenec.

Obvestila

— Ali ste že izpraznili in pospravili podstrešje zaradi zaštite pred letalskimi napadi?

— Maša zadušnica za pokojnega Stefana Vidriha, župana v Ajdovcu, ki je 16. oktobra lani bil žrtv komunističnih zločinov, bo v soboto, 16. oktobra ob 7 zjutraj v stolnici pri glavnem oltarju.

Veliki Františkovi križarji imajo v nedeljo, 17. oktobra, glasbeno prireditev v franciškanški dvorani. Pričetek ob 5 popoldne. Na sporedu so izbrane narodne vojaške pesmi za moški zbor. Nastopil bo tudi križarski orkester tridesetih mladih godbenikov. Vsi prijatelji glasbe — vabljeni! Predprodaja vstopnic pri Štiligoju. V nedeljo pri blagajni.

Kot »Združene kmetovalce« obvešča svoje članke, da je prodaja opušnih izdelkov oproščena kontrole ter si morejo interesi opeko prosto nabaviti pri opekarnah.

Iz gorenjskega trgovinskega registra. V Škofji Loki je bila vpisana v trgovinski register delniška družba Elektrarna Škofja Loka in okolica z glavnico 250.000 mark. Ustanovitelji so: Franc Heinricher st., Stanko Heinricher, Franc Dolenc, Jožef Celar in Pavel Hafner. Člani uprave: sveta so Franc Heinricher st., predsednik, Franc Dolenc in Pavel Hafner kot član.

Zatemičev od 18 do 6

Slovenski Rdeči križ poroča: V skladišču paketov, Kottinova 16, se naj javijo od 13. t. m. do 20. 10. vse osebe, ki so oddale pakete za odpošiljatelje iz naslednjih občin ter imajo v rokah prejema potrdila zanje: Ajdovce, Ambrus, Bela cerkev, Brusnice, Črmošnjice, Dobričice, Dvor, Hinje, Kostanjevica, Mirna, Mirna peč, Mokronog, Orehovica, Prečna, Sola-Sumberk, Sv. Križ-Krka, Sv. Križ pri Litiji, Skočjan, Stivenica-Zalina, Smarjeta, Smihel-Stopič, St. Jernol, St. Rupert, St. Vid pri Stični, Stična, Toplice, Trebelno, Trebnje, Trzin, Velika Loka Zagradec in Žužemberk. Tam se naj javijo tudi naslednje osebe: Majcen Terezija, Zupančič Marjana, Semolič Ana, Šugovič Draga, Zdešar Alojz, Utenkar Metoda, Ilesič Marija, Samec Pepca, Jandl Fani, Todorovič Ruža, Krievkapič Milica. Javiteljci glasbi! V nedeljo popoldne ob 3 vsi v franciškanško dvorano, kjer vam bo do Veliki Františkovi Križarji postregli z današnjemu času primerno glasbo — vojaškimi pesmimi. Poleg moškega zbora je tudi več orkestralnih točk, ki jih bo izvajal močan križarski zbor. Podprite prizadevanje mladih fantov in se v velikem številu udeležite prireditve. Vstopnice se do nedelje dobe pri Štiligoju, v nedeljo pa pri blagajni.

Šolska sporočila

Na I. mešni mešanski šoli na Viču v Ljubljani se bo začel reden pouk v ponedeljek, dne 18. t. m., namesto 15. t. m., ker se je čiščenje stavbe nekoliko zakasnilo.

Državno gledališče

Drama:

Cetrtek, 14. okt., ob 16.30: »Cvetje v jeseni. Kratina predstava — otvoritev dramske sezone. Izven. Cene od 22 Lir navzdol. Petek, 15. oktobra: Zaprto. Sobota, 16. oktobra, ob 16: »Kovarnstvo in ljubezen«. Nedelja, 17. oktobra, ob 14: »V Ljubljano jo dajmo! Izven. Cene od 18 Lir navzdol. — ob 17: »Cvetje v jeseni. Izven. Cene od 22 Lir navzdol.

Opera:

Cetrtek, 14. oktobra: Zaprto. Petek, 15. oktobra: Zaprto. Sobota, 16. oktobra, ob 16: »Orfej in Evridika. Otvoritev operne sezone. Red. Pri. Nedelja, 17. oktobra, ob 16: »Madame Butterfly. Izven. Cene od 32 Lir navzdol.